

Even voorstellen,

Mijn naam is Joeri Haeck, getrouwd met Sofie en vader van 2 volwassen dochters waarvan er nog eentje thuis is. Beroepshalve ben ik al 36 jaar lang een trouwe werknemer bij de Marine. Na vele wateren te hebben bevaren en doorzwommen ben ik reeds meerdere jaren gespecialiseerd in het personeelsmanagement dit zowel op lokaal niveau in de marinebasis te Zeebrugge als op hoger niveau te Brussel. Werken voor en met mensen is dan ook mijn dagelijkse uitdaging waarbij ik diverse functies heb waargenomen met de daaraan gekoppelde vereiste opleidingen en kwalificaties.

Naast het werk om den brode hoort natuurlijk een gezonde ontspanning samen met de familie en vrienden waarbij het vinkenieren in het verleden en vandaag nog altijd een groot aandeel in heeft. Geboren in 1969 was eigenlijk achteraf gezien nog een tijd waar een hobby zoals het vinkenieren heel sterk aanwezig was bij de mensen. Op slechts 200 meter van mijn ouderlijk huis was er een café met de daaraan verbonden vinkenmaatschappij De Lentezangers te Eeklo. Wijlen mijn oom Michel Baute was jarenlang fiere voorzitter van de maatschappij en trachtte ons reeds vanaf zeer jonge leeftijd te motiveren voor het vinkenieren. In vroegere tijden familieleden en later mijn neven en nicht, zijn zonen en dochter die vlakbij woonden werden zelfs sterk aangemaand om op zondag een vogeltje in de reke te brengen. Wie op zaterdagavond kon uitgaan kon ook op zondagmorgen de vinken zetten luidde het.

Zo geschiedde ook bij mij en reeds op 10-jarige leeftijd zat ik als "eerste tekenaar" iedere zondag tijdens het seizoen achter de reke. Moet er wel bij vertellen dat ik daarvoor een aardig centje kreeg, misschien soms meer dan menig prijzengeld, maar in de eerste plaats deed ik het graag en ik maakte daar dan ook een erezaak van. Nonkel Michel was dan ook niet de makkelijkste en lette altijd op een correcte houding zowel met de vogel als met de regel in de reke. Vaak denk ik daar nog aan terug en zoals men vaak zegt jong geleerd is oud gedaan. Enfin, na een vijftal jaar eerste tekenaar kreeg ik mijn eerste vogeltje om zelf deel te nemen aan de wedstrijden. Tja, toen kreeg men nog een vogeltje om deel te nemen, om erbij te horen, om samen deze mooie volkssport te beleven.

Enkele jaren later bereikte ik de leeftijd van 18 jaar waarbij de militaire dienstplicht zich aanmeldde. Daar ik nadien koos voor een loopbaan bij de Marine werden al vlug mijn ouders ingeschakeld om te zorgen voor de vinkjes terwijl ik van huis weg was. Tijdens het seizoen en als ik dan toch eens thuis was trachtte ik het vinkenieren verder zelf te onderhouden weliswaar op een lager pitje dan voorheen. Later ben ik dan getrouwd met Sofie en zijn we na een tijdje verhuisd van Eeklo naar Aalter. Ondertussen was mijn nonkel Michel overleden en waren mijn drukste vaarjaren bij de Marine achter rug. Al vlug stonden de grootvader en vader van Sofie te trappelen om mij lid te maken van de vinkenmaatschappij De Vlaamse Zangers te Ursel. Zo geschiedde en ben ik daar voor meerdere jaren lid geweest.

Desalniettemin is Johan, sedert jaren en nog steeds een zeer goede vinken vriend, mijn steun en toeverlaat vooral als het gaat over onze hobby. Vandaag maken wij dan ook samen met een aantal fantastische mensen deel uit van het bestuur van de vinkenmaatschappij De Sparhoekzangers te Maria-Aalter waarbij ik mij ondertussen ook geëngageerd heb tot gewestschrijver voor het gewest Aalter. Verder werd ik dan ook na enige tijd met veel genoegen aangesteld tot coördinator voor de gewesten Aalter-Gent en zoals onze AVIBO-voorzitter Gino steeds mooi verwoord niet om scheidsrechter te zijn maar om tussen de mensen te staan en alert te zijn voor wat er leeft in de vinkensport en daar waar kan een steentje bij te dragen.

U kunt het misschien lezen tussen de lijnen door, ik ben een man met ambitie zowel beroepshalve als in de hobby sfeer. Enthousiasme, doorzettingsvermogen en overgave zijn mijn sterke punten al dient mijn vrouwtje Sofie mij af en toe wel een beetje in te tomen voor mijn onverdroten optimisme. Samen met mensen een hobby beleven in een amicale sfeer staat bij mij hoog in het vaandel. Daarnaast ben ik er mij terdege van bewust dat hierachter een grote en zware organisatorische taak schuilt. Niet alleen vanuit de gewesten en maatschappijen maar zeer zeker ook vanuit het bestuursorgaan en de daaraan verbonden installaties om alles in goede banen te leiden.

Het feit dat de vinkenier enkele duizenden zettingen per jaar steevast zijn vogeltje iedere zetting zonder zorgen in de reke kan brengen is een heuse prestatie op zich van iedereen die hier aan mee werkt. Ik zou zelfs durven stellen dat er weinig sporten en organisaties zijn die dit kunnen evenaren en vooral als men nadenkt over het feit dat het vinkenieren vooral gebaseerd is op verbondenheid samen met, door en voor de mensen.

Tot slot ben ik dan ook voor de volle 100 procent gemotiveerd om deel uit maken van het bestuursorgaan AVIBO ten goede van alle leden en de organisatie daar ik er steevast in geloof, niettegenstaande de soms woelige tijden, dat er best nog wel een toekomst is voor onze mooie vinkensport,

Met vriendelijke groeten,

Joeri Haeck